

Nagy Zita

Üvegkép

bagolyfülekkel hallgatnak a fák
míg meztelen magamra igazítom
az életet – az esti ablaküveg –
– poros bársonyán – idegen hasonmás

ágak közt áll – kuszán – minden egyes
kimondott szóval kevesebben; minden
lélegzettel könnyebben; összes bűnnel
– nehezebben – pattannak a gallyak

széttárt ujjakkal – fésülni ki – a
világot; míg hulló hajszájai
combomra tekerednek – fényképek –

fergetege még nem elég érv, hogy élsz;
egyetlen lehelet létet, mosoly
boldogságot nem bizonyít; bánatnak

öröm nem valutája, rutinná vált
sors felett hamis hatalmat nyerhetek
önként tagadva meg mit elveszthetek;
napjaim besorozva lapjaim

leosztva; csalni fölös; tenyerén
téli fagyfegyelemmel a mindenség
hord vagy ökölbe – zár – törött üveggént
szilánkszélű mélyből vájt magaslat,

szögre öltött üvegkép visszaveri
a megőrlött fényt; lehetünk-e többek
mint prizmapillanatok múlt időben?

Csák Gyöngyi

Amerre szem ellát

Hol kötöttem ki,
milyen vizekre sodort a sorsom?
amerre szem ellát.
foszló haltetemek úsznak
olajos hullámokon.

Ez tán a vészes vég,
a végzet keserű szaga,
odafenn sirály kering,
kitárt szárnyú fehér hírnök,
vijjog a halál angyala.

Elejétől fogva

Megtaposott néhány évtized
mérgezték stresszel telített órák,

bár elejétől fogva készültem rá,
nem sikerült a világot megváltanom

kifelé mosolygok, míg bensőm
halottsiratók tömik ki.

meg a régiekre rakódó
újabb balladák.

Miközben

Lázasan körmölöm
ezeket a sorokat
mintha leselkednének
függönyeim mögül
a túlvilágra mostanában
átköltözött barátaim.

Szimpatikusnak tűnik
felsorakozásuk, ahogy
könnyedén bontják bontogatják
fejtem fölül a naplementét.

Álomrészlet

Kék tollú madár
boldogtalan repül az
úton keresztbe.

Szív

Egy rovaré is
nagyobb a gyűlölködő
ember szívénél.

Vészhelyzet

Nyakamig ér. Nincs
kegyelem a sivárba
merülünk végleg.

Törvényszerű

Elpusztulnak az
angyalok ha a sátán
mond ítéletet.

Végül

Kegyvesztettnek
kegyelemdőfés
lehet az álom.